

Udbredelse navnlig af Communeskatter er forskjelligt, til $\frac{1}{2}$. Det er ikke blot i England, at man er gaaet frem paa den Maade, ogsaa i Norge, hvor der foreligger et meget værdifuldt Commissionsarbejde fra den allernyeste Tid, er man gaaet ud fra, at det er aldeles umuligt at faae Jordbrugerne til at opgive deres Indtægter saaledes, fordi de saa at sige aldrig føre Nettoresultat. Saa er der i England, hvad der er den vigtigste og største Deel af Indkomstskatten, Skatten paa Eiendom, for det Første den, man ligesom Tønninger afkorter ved Udbetalinger af Renter af offentlige Classer, ligesom man ogsaa med Hensyn til alle Eiendommene, ligesom vender sig til Eiendommene og undersøge deres Værdi. Man tager der nemlig Forpagtningsafgiften, men lader sig ikke nøie dermed; ogsaa hvor der ikke er Forpagtning, eller hvor Forpagtningsafgiften synes abnorm, gaaer man til en fuldstændig Taxation og Vurdering, hvortil man har Grundlaget i Tattigskatten, som betales efter Eiendommenes Værdi. Uagtet Skatten paa de Næringsdrivende i England er bedre end Indkomstskatten her i Kjøbenhavn, og end den sidste Krigsskat, saa hester der dog ikke saa ulemper ved den. Hvis jeg turde opholde Thinget længer, skulde jeg nærmere omtale, hvori disse Mangler vise sig. Den er mangelfuld selv for denne Classes Vedkommende, og det er indlysende, hvor utilstrækkelig den maa være, naar den anvendes paa samtlige Borgere paa den Maade, hvorpaa den anvendes. Det vil ogsaa blive klart derved, at i Begyndelsen af Aarhundredet, da man foretog Forandringen, da fordobledes Statens Indtægt, da gav 5 pCt. Skatten ligesaa Meget som 10 pCt. Skatten havde givet tidligere, da man anvendte den samme Løsere, ufuldstændige Fremgangsmaade, som har været anvendt i andre Lande, og som ogsaa nu er foreslaaet ved Procentsystemets Forslag hos os. Saaledes har man i England, for at faae Indkomsten ud, væsentlig maattet gaae til Formuen. Det Samme, som ogsaa er blevet nævnt i Lands-thinget, har man i den nyeste Tid gjort i Sverrig, hvor man for Landeieendommenes Vedkommende ligeledes har maattet gaae til en Taxation og Vurdering af Eiendommenes

Værdi, det Samme har man endelig i en endnu større Maalestok gjort i andre Lande, navnlig i Nordamerika. Der er Formueskatten — ikke saameget den egentlige Indkomstskat, men er navnlig en Formueskat —; Formueskatten spiller der en ganske overordentlig Rolle; i de allerfleste Stater er den endogsaa oftest den eneste Statskat. Hvad man nu end vil sige imod disse Skatter, saa er der en Deel ved denne Skat, som er ubetinget heldig, og det er Taxationen af Eiendommene omkring i Landet; det Heldige heri ere Alle enige om. Tager vi derimod det Land, som har noget Eignende som det, vi vilde faae, hvis vi gaae ind paa Procentsystemet, hvor man har indført en Skjønindkomstskat som vor, og sammenligne vi det factiske Resultat med de Lande, hvor man er gaaet mere grundigt tilværks, saa vil man klart see, hvilket uheldigt Resultat der kommer frem. Tager vi saaledes f. Ex. Preussen, hvor der anvendes en Skjønindkomstskat; der gives denne Skat — jeg har idetmindste havt Angivelserne om Skattens Udbytte og sammenlignet det med Udbytten i England —, det var da $\frac{1}{11}$ af, hvad samme Skat paa det samme Antal giver i England. Alt Hensyn taget til den forskjellige Velstand i disse to Lande, saa er det dog indlysende, at en saadan Forskel ikke kan fremkomme ved Velstandsforfjelligheden, men kan kun fremkomme som Følge af Systemet, der nærmest ligner det foreliggende. — Det andet vigtige Hensyn, som maa tages af reent praktiske Grunde, og som i mine Dine vil gjøre et Procentsystem som det foreliggende fuldstændigt umuligt, det er, at man ved en saadan Skat ikke med Held kan ramme de lave Indkomster; det har Erfaringen viist omkring i de forskjellige Lande, at paa den Maade er man ikke istand til at tilvejebringe et heldigt Resultat, uden naar man holder sig til de større Indkomster, thi med Hensyn til dem kommer Selvangivelsen ganske anderledes frem end ved de smaa Indkomster, ikke at tale om den uhyre Mængde af Skattebydere. I England rammes da heller ikke den store Masse af Indkomstskatten, men kun de mere Velhavende. Den har for den største Tid kun været Indkomstskat for Indtægter paa 150 £ eller